

ת"פ 48194/05/22 - מדינת ישראל נגד ח'אלד דבאח, עומר ברוך סבאג, שמעון אדירי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 48194-05-22 מדינת ישראל נ' דבאח(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

בפני	כבוד השופט דניאל פיש
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. ח'אלד דבאח 2. עומר ברוך סבאג 3. שמעון אדירי

החלטה

בפניי בקשה לביטול כתב אישום מחמת טענות של הגנה מן הצדק.

נגד שלושת הנאשמים הוגש כתב אישום בגין עבירות סמים שעניינם גידול וייצור קנאביס במבנה (נאשם 3 מואשם בעבירות סיוע למעט בנושא נטילת חשמל). הסנגור של נאשם 2 טען שבפרשה נעצרו אנשים נוספים שלא הוגש נגדם כתב אישום והעלה טענה של אכיפה בררנית בין הנאשמים לבין האחרים, כאשר נטען שהראיות נגד האחרים חזקות אף יותר, ולמרות זאת לא ניתן הסבר כלשהו המניח את הדעת להבחנה בין שתי הקבוצות. נטען שהראיות בענין הנאשם 2 מסתכמות בתוצרי עמדה שמצביעים על מודעות בלבד לגבי קיומה של מעבדת הגידול וט"א על בקבוק שנמצא בתוך המעבדה. נטען שמדובר בראיות נסיבתיות בלבד כאשר הט"א נמצאת על חפץ שהינו נייד ועל כן אין הוכחה שהנאשם 2 היה כלל במקום.

נטען שלעומת זאת, ביחס לחשוד בשם ישראל אלבז קיימות ראיות לפיהן הוא היה במקום והוא אף הודה שגידל את הסמים במקום. נטען לקיומן של ראיות חיצוניות להודאתו המצביעות על כך שהיה במקום ולמרות זאת לא הוגש נגדו כתב אישום. יובהר שהמדינה עוד החליטה שהודאתו הינה כוזבת.

ב"כ נאשם 1 הצטרף לעמדת הסנגור של נאשם 2 וטען שעוצמת הראיות נגד הנאשם 2 משמעותית יותר לעומת נאשם 1, שנטען לגביו שאין לו כל קשר למעבדה.

נטען שבמישור הראייתי ישנן רק שיחות והאזנות סתר ונטען שגרסאות נאשם 1 לא נבדקו למרות שפירט אותן בפני חוקריו. נטען שמאותן שיחות לא ניתן לדעת מי ניהל את המעבדה ומי הקים אותה.

מטעם הנאשם 3 נטען שראיות נגדו הן נסיבתיות בלבד וחלשות ביותר. נטען שמדובר בחלל ראייתי שלא ניתן יהיה

עמוד 1

למלא אותו גם בהמשך.

נטען שהסרטון עליו מתבססת המאשימה לא צולם בוודאות במכשירו של הנאשם, ומכל מקום נטען שמציאת הסרטון במכשירו אינה מהווה הוכחה מעבר לכל ספק סביר.

נטען שמנגד, אותו אדם, ישראל אלבז, נטל אחריות על המעבדה, אך המאשימה בחרה שלא להעמיד אותו לדין.

נטען עוד שהעובדות המצוינות בכתב האישום מהוות לכל היותר יסודות לביצוע עבירה למתן אמצעים לביצוע פשע לפי סעיף 498 לחוק העונשין.

המדינה הגיבה בטענה שיש לדחות את הבקשה. הוזכר שמדובר בשלב מוקדם של המשפט בו טרם נחשפו הראיות שבידי התביעה ועל כן נטען שניתן לדון על בטענות שנובעות מניסוחו של כתב האישום ולא לטענות המחייבות התייחסות לראיות ולטענה בדבר אפליה בין נאשמים.

נטען שטענתם של הנאשמים אינה עומדת במבחנים שהותוו בפסיקה. נטען שהטענות ביחס לאי העמדה לדין של ישראל אלבז יכולות להידון רק בסיום ההליך, לאחר שהראיות ייחשפו. נטען שהמאשימה פעלה תוך הפעלת שיקול דעת ענייני ובהתייחס לחומר הראיות וכך הוחלט להגיש כתב אישום רק נגד הנאשמים.

הוזכר שראשיתו של התיק בהאזנות סתר שבוצעו בעניינו של נאשם 1. פורטו עיקרי הראיות הקושרות את הנאשמים, ובין היתר:

הודאתו של העד סעיד דבאח, הבעלים הרשום של המבנה ששימש לגידול הקנאביס שלדבריו נתן לנאשם 2 להשתמש בשטח בו ממוקם המבנה; נוסף על כך פורטו האזנות סתר במהלכן דיברו הנאשמים ביניהם (בעיקר הנאשם 1 עם הנאשמים האחרים) בנוגע לפשיטת המשטרה על המעבדה, חקירותיו של הנאשם 1 ושל הנאשם 3 (נאשם 2 שמר על זכות השתיקה). לכך הוספה טביעת האצבע של הנאשם 2 שנמצאה על בקבוק שנמצא במקום; והודאתם של שני עדים ביחס לתפעול החשמל במקום על ידי נאשם 1. כמו כן צוינה חקירתו של ישראל אלבז שלקח אחריות על ביצוע העבירה למרות שלא היה מסוגל לספק פרטים נכונים אודות המעבדה. נטען שהנ"ל יחד עם ראיות נוספות מבססים את האישומים.

לאחר שעיינתי בטענות, מסקנתי הינה שלא ניתן לקבוע בשלב זה כי הייתה אכיפה בררנית מצד המדינה או שניהול ההליך נוגד את עקרונות הצדק וההגינות. המדינה הציגה תשתית ראייתית שיכולה, אם תתקבל, להביא להרשעת הנאשמים בעבירות בהן הואשמו.

אשר על כן בשלב זה הטענה המקדמית נדחית.

ניתנה היום, ב' טבת תשפ"ג, 26 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.